

Building a Monarchy

Torah is Not Just a Collection of Dinim: An Interview with Rav Herschel

What is the relationship between secular knowledge, and a proper derekh halimmud?

The Vilna Gaon is quoted as saying that to the extent one is lacking in secular knowledge of the sciences, and so on, one is lacking a hundred times more in Torah. There are certain areas where secular knowledge is essential. A good example would be in the area of *kashrus*. In order to *paskin* the laws of *kashrus*, one must have an understanding of food chemistry.

Rabbi Soloveitchik once spoke at an RCA convention, and dealt with the issue of shuls that permitted the use of a microphone on Shabbos. He said that, with regard to those who permitted the use of a microphone, he wondered whether they understood the *Halakha* well enough to permit this; with regard to those who prohibited the use of a microphone, he wondered whether they understood physics well enough to prohibit this.

In that sense, if you don't have precise secular knowledge, how can you even open your mouth? You won't know what you're talking about! One of the *rabbanim* from the yeshiva tells me that his wife works in a nursing clinic for cancer patients. Apparently, one of the women there is clearly going to die because her husband asked his *Rosh Yeshiva* what should be done about her cancer, and the *Rosh Yeshiva* insisted against listening to the doctor, who had called for an operation. This woman is absolutely going to die. How could this *Rosh Yeshiva* open his mouth? He doesn't even know the first thing about the disease! There is certainly what to ask about when it comes to medical issues, but to think that a rabbi should *paskin* without knowing anything about the disease is absolutely ridiculous.

This is only as far as *pesak* is concerned. Aside from this, Rabbi Soloveitchik had enormous intellectual depth, and was interested in everything under the sun. Rabbi Soloveitchik used to say that we never have to be worried about the conflict between science and religion. We believe in one God, and this God gave us the Torah, and created the rules of physics, chemistry, biology, mathematics, astronomy, and so on; therefore, there can't possibly be any contradictions. Some *rabbanim* are afraid to be exposed to secular knowledge because they're afraid that it's going to contradict the Torah. How could it contradict the Torah if it's all from *Hashem ehad*?

It is clear that the hours spent studying in the college will take away from time spent learning Torah, but, on the other hand, such study will give a student much more breadth, and a better *hekeif* of the whole world in general. In a certain sense he may lose out, because he'll have less time for learning Torah, but secular studies grant a student a greater depth. Torah is not just a collection of *dinim*. When a person learns Torah, it should put the entire world in context. If a person has a real understanding of secular knowledge, then that, together with the Torah, will give him a better perspective on life.

The impulse to share hospitality with others and celebrate and give thanks for abundance transcends the menu. Edward Winslow's final comment about the harvest of 1621, is a sentiment shared by many Americans on Thanksgiving Day: *And although it be not always so plentiful as it was at this time with us, yet by the goodness of God, we are so far from want that we often wish you partakers of our plenty*
-Edward Winslow, "A Letter Sent from New England," In A Journal of the Pilgrims at Plymouth [Mourt's Relation], Ed. Dwight B. Heath (New York: Corinth Books, 1963), p. 82.

1

ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים וגו'. כתיב (קהלת ב' ג') „לשחוק אמרתי מהולל“, מה מעורבב השחוק, דאמר ר' אחא אמר שמואל, שלשה הן הדברים ששיחקה עליהם מדת הדין, ולבסוף הוללתם ועירבבתם כב, כתיב (דברים י"ז י"ז) „ולא ירבה לו נשים“ וכתיב (לקמן י"א ג') „ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש מאות“, (בירושלמי הגירסא (שם פסוק א') „והמלך שלמה אהב נשים נכריות“, כתיב (דברים י"ז ט"ז) „לא ירבה לו סוסים“ וכתיב ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים, כתיב (שם פסוק י"ז) „וכסף וזהב לא ירבה לו מאד“, וכתיב (דבה"י ב' א' ט"ז) „ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים. (בירושלמי הגירסא, (לקמן י' כ"ז) „ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים“). (קהלת רבתי ב' ג', ירושלמי סנהדרין פרק ב' הלכה ו', תנחומא אחרי א', פסיקתא דרב כהנא פסקא כ"ז כ"ד, ילקו"ש ח"ב רמז תקקס"ז)

2

ומכל חכמת מצרים. מה היתה חכמת מצרים ?, את מוצא, כשביקש שלמה לבנות בית המקדש, שלח אצל פרעה נכה, אמר לו, שלח לי אומנין בשכרן לא) שאני מבקש לבנות בית המקדש, מה עשה פרעה, כנס אצלו כל אצטרולוגין שלו [חזוים בכוכבים], ואמר להם, צפו וראו בני אדם שעתידין למות בשנה הזו, ואשלחם אצלו, כדי שאבא עליו בתרעומת, ואומר לו תן לו דמים מאומנין שהרגת, כשבאו אצל שלמה, צפה ברוח הקודש שהם מתים באותה שנה, נתן להם תכריכיהן ושלחן והחזירן אצלו, שלח לו לומר בידם, (שלמה המלך שלח על ידי האומנין לומר לפרעה) (בפסיקתא הגירסא, „וכותב לו בידם“) לא היה לך תכריכין לקבור בהן את מתיך, הרי הם ותכריכיהן, לך קבור מתיך, לכך נאמר ומכל חכמת מצרים.

(תנחומא חקת ו', במדבר רבה י"ט ג', קהלת רבתי ז' מ"א, פסיקתא רבתי י"ד ט', פסיקתא דרב כהנא פסקא ד' ס"ד, ילקו"ש ח"ב רמז קע"ז)

3

מאיתן האזרחי והימן זכו! מאיתן האזרחי, זה אברהם שנאמר (תהלים פ"ט א') „משכיל לאיתן האזרחי“. והימן, זה משה, שנאמר (במדבר י"ב ז') „בכל ביתי נאמן הוא. וכלכל, זה יוסף, שנאמר (בראשית מ"ז י"ב) „ויכלכל יוסף“. אמרו המצרים, כלום מלך עלינו עבד זה אלא בחכמתו, מה עשו לו, הביאו לו שבעים פתקין כתבו עליהן שבעים לשון והיו משליכין לפניו, וקרא כל אחד ואחד בלשונו, ולא עוד, אלא שהיה מדבר כלשון הקודש, שלא היו יודעים, ולא היה בהן כח לשמוע, שנאמר, (תהלים פ"א ו') „עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע“. ודרדע, זה דור המדבר, שהיה בהן דעה. בני מחול, אלו בני ישראל, שמחלה להם השכינה במעשה העגל, (במדרש משלי מסיים) ויהי שמו בכל הגוים סביב, זה חכמתו שיצאתה מסוף העולם ועד סופו. (שם, וראה בבא בתרא ט"ז א')

ויחכם מכל־האדם - מאדם הראשון. מה היה חכמתו? את מוצא כשבראו הקב"ה העביר לפניו כל בהמה חיה ועוף, אמר לו: מה שמותן של אלו? אמר לו: לזה נאה לקרותו סוס ולזה נאה לקרותו חמור ולזה נאה לקרותו שור וכן לכולם. שנאמר: **ויקרא האדם שמות וגו'**. אמר לו: מה שמך? אמר לו: אדם, שנבראתי מן האדמה. ואני מה שמך? אמר לו: ה', שאתה אדון לכל הבריות. היינו דכתיב: **אנכי ה' הוא שמי**, הוא שמי שקרא לי אדם הראשון.

מאיתן האזרחי - זה אברהם. שנאמר: **משכיל לאיתן האזרחי**.

והימן - זה משה, שנאמר: **לא כן עבדי משה, בכל ביתי נאמן הוא**.

וכלכל - זה יוסף, שנאמר: **ויכלכל יוסף**, אמרו מצרים: כלום מלך עבד זה עלינו אלא בחכמתו, מה עשו, הביאו שבעים פתקים וכתבו עליהם שבעים לשון, והשליכו אותם לפניו, וקורא כל אחד ואחד בלשונו. ולא עוד אלא שהיה מדבר בלשון שלא היה בהם כוח לשמוע. שנאמר: **עדות ביהוסף שמו על ארץ מצרים, שפת לא ידעתי אשמע**.

ודדע - זה דור המדבר, שהיו כולם מלאים דעה.

בני מחול - בנים שמחלה להם שכינה במעשה העגל.

וידבר על־העצים - וכי אפשר לאדם לדבר על העצים? אלא אמר שלמה: מפני מה מצורע נטהר בגבוה שבגבוהים ובנמוך שבנמוכים, בעץ ארז ואזוב? על־ידי שהגביה עצמו כארז לקה בצרעת וכיוון שהשפיל את עצמו נתרפא על־ידי אזוב.

וידבר על־הבהמה ועל־העוף, וכי אפשר לאדם לדבר על הבהמה והעוף? אלא אמר שלמה: מפני מה בהמה ניתרת בשני סימנין ועוף בסימן אחד? לפי שהבהמה נבראת מן היבשה, שנאמר: **תוצא הארץ נפש חיה למינה. ועוף** ... בר קפרא אומר, מרקק שבים נבראו. רבי אבין בנו של רבי שמואל אמר: רגלוהי דתרנגולא דמי לחספניתא דנונא (העור שעל רגלי התרנגול דומה לקשקשי דג).

ועל הרמש - וכי אפשר לו לאדם לדבר על הרמש? אלא אמר שלמה: מפני מה שמונה שרצים שבתורה הַצָּדָן והחובל בהן חייב ושאר שרצים פטור? מפני שיש להם עורות...

THE STRENUOUS LIFE

IN speaking to you, men of the greatest city of the West, men of the State which gave to the country Lincoln and Grant, men who preëminently and distinctly embody all that is most American in the American character, I wish to preach, not the doctrine of ignoble ease, but the doctrine of the strenuous life, the life of toil and effort, of labor and strife; to preach that highest form of success which comes, not to the man who desires mere easy peace, but to the man who does not shrink from danger, from hardship, or from bitter toil, and who out of these wins the splendid ultimate triumph.

A life of slothful ease, a life of that peace which springs merely from lack either of desire or of power to strive after great things, is as little worthy of a nation as of an individual. I ask only that what every self-respecting American demands from himself and from his sons shall be demanded of the American nation as a whole. Who among you would teach your boys that ease, that

peace, is to be the first consideration in their eyes—to be the ultimate goal after which they strive? You men of Chicago have made this city great, you men of Illinois have done your share, and more than your share, in making America great, because you neither preach nor practise such a doctrine. You work yourselves, and you bring up your sons to work. If you are rich and are worth your salt, you will teach your sons that though they may have leisure, it is not to be spent in idleness; for wisely used leisure merely means that those who possess it, being free from the necessity of working for their livelihood, are all the more bound to carry on some kind of non-remunerative work in science, in letters, in art, in exploration, in historical research—work of the type we most need in this country, the successful carrying out of which reflects most honor upon the nation. We do not admire the man of timid peace. We admire the man who embodies victorious effort; the man who never wrongs his neighbor, who is prompt to help a friend, but who has those virile qualities necessary to win in the stern strife of actual life. It is hard to fail, but it is worse never to have tried to succeed. In this life we get nothing save by effort. Freedom from effort in the present merely means that there has been stored up effort

in the past. A man can be freed from the necessity of work only by the fact that he or his fathers before him have worked to good purpose. If the freedom thus purchased is used aright, and the man still does actual work, though of a different kind, whether as a writer or a general, whether in the field of politics or in the field of exploration and adventure, he shows he deserves his good fortune. But if he treats this period of freedom from the need of actual labor as a period, not of preparation, but of mere enjoyment, even though perhaps not of vicious enjoyment, he shows that he is simply a cumberer of the earth's surface, and he surely unfits himself to hold his own with his fellows if the need to do so should again arise. A mere life of ease is not in the end a very satisfactory life, and, above all, it is a life which ultimately unfits those who follow it for serious work in the world

